

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 9 februari 2021 i ärende R 127/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet och bifalla ogiltighetsförfarandet mot det omtvistade varumärket,
- i andra hand ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta motparten vid EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna och förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 c, jämförd med artikel 8.4, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 19 april 2021 – Vintae Luxury Wine Specialists mot EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)

(Mål T-210/21)

(2021/C 228/46)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spanien) (ombud: advokaterna L. Broschat García och L. Polo Flores)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: R. Lopez de Heredia Viña Tondonia SA (Haro, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket LOPEZ DE HARO – Registreringsansökan nr 17 909 326

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 16 februari 2021 i ärende R 1741/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bevilja registrering av EU-varumärke nr 17 909 326, LÓPEZ DE HARO (fig.) i klass 33, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 16 april 2021 – Mlékárna Hlinsko mot kommissionen

(Mål T-213/21)

(2021/C 228/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Tjeckien) (ombud: advokaterna, S. Sobolová och O. Billard)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det förbud mot att bevilja bidrag som infördes genom kommissionens skrivelse av den 22 oktober 2020, ARES (2020) 5759350,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har såväl direkt som indirekt åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, eftersom sökanden aldrig fått tillfälle att utöva sin rätt att höras under den utredning som ledde fram till antagandet av det omtvistade beslutet.
2. Andra grunden: Kommissionen har inte befogenhet att genomföra en revision av specifika bidrag och att fatta beslut avseende specifika ansökningar om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, eftersom kommissionen endast har befogenhet att undersöka om de förvaltnings- och kontrollsystem som införts av medlemsstaterna rent allmänt är förenliga med gällande bestämmelser, men ingen befogenhet att genomföra detaljerade revisioner och fatta beslut om specifika ansökningar om bidrag som ingetts av enskilda företag.
3. Tredje grunden: Kommissionen har inte befogenhet att tolka och tillämpa medlemsstaternas nationella lagstiftning, eftersom denna institutions befogenhet är strikt begränsad av principen om tilldelade befogenheter, som fastställts i artiklarna 5 och 13 i fördraget om Europeiska unionen. Varje undantag från denna princip ska tolkas restriktivt och kombinationen av principen om tilldelade befogenheter och fördragets bestämmelser innebär tydligt att kommissionen inte har befogenhet att tillämpa en medlemsstats nationella lagstiftning. Under alla omständigheter kan de bestämmelser i tjeckisk lagstiftning som kommissionen grundade sig på inte prövas i förhållande till förordning nr 1303/2013, (1) vilken utgör den rättsliga grunden för det revisionsförfarande som ledde fram till antagandet av det omtvistade beslutet.
4. Fjärde grunden: Kommissionen lade inte fram någon bevisning för innehållet i den tjeckiska lagstiftningen och tolkade och tillämpade denna felaktigt. I stället för att lägga fram bevisning för innehållet i den tjeckiska lagstiftningen, såsom krävs i enlighet med domstolens praxis, gjorde kommissionen sig skyldig till en grov felaktig tolkning av tjeckisk lagstiftning och särskilt av artikel 4c i lagen om intressekonflikter, (2) och bortsåg medvetet från såväl praxis från de tjeckiska domstolarna som det slutliga, bindande och verkställbara avgörandet från de tjeckiska myndigheterna angående föremålet för det revisionsförfarande som ledde fram till antagandet av det omtvistade beslutet.